

fructum, quod est charitas, ipsa columba illos reportat ad arcam, et veniunt ad unitatem. Tales ergo filii debent esse « In circuitu mensæ » Domini, « Velut novellatio olivarum. » Perfecta res est, magna beatitudo : jam quis ibi nolit esse? Cum videris aliquem blasphemum habere uxorem, filios, nepotes, et te forte non habere, noli zelare : vide quia et in te completum est, sed spiritualiter. An forte non es in membris? Si non ibi es, plange quia nec hic, nec ibi. Si autem ibi, securus esto : quia etsi ibi et non hic, fructuosius ibi quam hic.

XIV. Si ergo habemus, quare habemus? Quia timemus Dominum. « Ecce sic benedicetur homo, qui timet Dominum¹. » Ille est homo, qui sunt homines; et ipsi homines, homo : quia multi unum, quia Christus unus.

XV. « Benedicat te Dominus ex Sion. » Cœperas enim attendere, « Ecce sic benedicetur homo qui timet Dominum². » Jam forte oculi tui ibant per illos, qui non timent Dominum, et videbant ibi uxores fœcundas, filios abundantes circuire mensam patris sui. Nescio qua ibas. « Benedicat te Dominus, » sed « Ex Sion. » Noli quærere illas benedictiones, quæ non sunt ex Sion. Non benedixit Dominus tales, fratres mei? Benedictio ista Domini est : aut si non est a Domino, quis ducet uxorem, si nolit Dominus? Quis possit esse sanus, si nollet Dominus! Aut quis posset esse dives, si nollet Dominus? Dat illa. Sed non vides, quia et pecoribus dedit? Non ergo de Sion est ista benedictio. « Benedicat te Dominus ex Sion : et videas quæ » bona sunt Jerusalem. » Nam illa bona non sunt Jerusalem. Vis videre quia non sunt bona Jerusalem? Et avibus dictum est : « Crescite, et multiplicamini³. » Pro magno vis habere quod avibus donatum est? Voce quidem Dei donatum est, quis nesciat? Sed utere bonis istis,

¹ Psal. cxxvii, 4. — ² Ibid. 5. — ³ Gen. i, 22.

si accipis; et magis cogita quomodo nutrias qui nati sunt, quam ut nascantur. Non enim jam felicitas est habere filios, sed bonos habere. De nutriendis labora, si nati fuerint : si autem non nati, age gratias Deo. Forte minus sollicitus eris, et tamen sterilis non remansisti illius matris. Forte per te nascuntur spiritualiter de ista matre, qui sunt ut novellæ olivarum circumeuntes mensam Domini. Consoletur ergo te Dominus, ut « Videas bona Jerusalem. » Illa enim bona « sunt. » Quare sunt? Quia æterna sunt. Quare sunt? Quia ibi est rex, « Ego sum qui sum¹. » Ista vero bona sunt, et non sunt : non enim stant; labuntur, fluunt. Filii sunt parvuli, blandiris parvulis; blandiuntur parvuli : numquid stant in eo? Sed optas ut crescant, ut accedat ætas optas. Sed vide quia cum accedit una, altera moritur. Veniente pueritia, moritur infantia; veniente adolescentia, moritur pueritia; veniente juventute, moritur adolescentia; veniente senectute, moritur juvenus; veniente morte, moritur omnis ætas. Quod optas gradus ætatis, tot simul optas et mortes ætatum. Non sunt ergo ista. Num deinde nati sunt tibi filii in terra tecum victuri, an potius exclusuri et successuri? Ad eos gaudes qui nati sunt, ut excludaris? Nati enim pueri tanquam hoc dicunt parentibus suis, Eia cogitate ire hinc, agamus et nos mimum nostrum. Mimus est enim generis humani tota vita tentationis : quia dictum est : « Universa vanitas » homo vivens². » Et tamen si gaudetur ad filios successuros; quantum gaudendum est ad filios cum quibus permanebimus, et ad illum patrem cui nati sumus non morituros, sed ut nos cum illo semper vivamus? Ipsa sunt bona Jerusalem, quia ipsa sunt. « Benedicat te ergo Dominus ex Sion, et videas quæ bona sunt Jerusalem. » Nam ista quæ attendis bona, cæcus vides. « Videas, » sed

¹ Exod. iii, 14. — ² Psal. cxxviii, 6.

illa bona quæ corde videntur. Et quandiu videbo bona Jerusalem? « Omnes dies vitæ tuæ. » Sed si vita tua æterna fuerit, in æternum videbis bona Jerusalem. Si autem, fratres mei, ista bona sunt, sed non omnes dies vitæ tuæ vides: non enim quando exis de corpore, moreris. Perseverat vita tua: corpus moritur, sed vita spiritus perseverat. Oculi non vident, quia discessit qui per oculos videbat. Ubi cumque est qui per oculos videbat, videt aliquid. Non enim mortuus erat dives ille, qui in terra induebatur purpura et bysso, si mortuus esset, apud inferos non torqueretur¹. Optandum illi forte erat ut moreretur, sed malo suo vixit apud inferos. Torquebatur enim, et non videbat bona illa quæ in terra dimiserat. Ecce erat vita ipsius talis, et bona illa non videbat. Ergo tu talia desideras bona, quæ videas « Omnes dies vitæ tuæ, » id est, ut cum ipsis bonis vivas in æternum.

XVI. Quæ sunt ergo illa bona, fratres, attendite. Dici possunt bona ista, Aurum est, argentum est, fundus amœnus est, marmorati parietes sunt, tecta laqueata sunt? Absit. Ista abundantius pauperes habent in hac vita. Plus est enim pauperi videri cœlum stellatum, quam diviti tectum inauratum. Fratres, ergo quod est illud bonum, quo accendimur, cui suspiramus, quo inflammamur, propter quod bonum adipiscendum et videndum tantos labores sustinemus, sicut audistis cum legeretur Apostolus, quia omnes, « Qui volunt pie vivere in Christo » Jesu, persecutionem patiuntur². » Non enim modo, quia diabolus per reges non sævit, ideo Christiani non patiuntur persecutionem. Si mortuus est diabolus, mortuæ sunt persecutiones: si autem ille adversarius noster vivit, unde non tentationes suggerit? unde non sævit? unde non minas aut scandala procurat? O si incipias pie

¹ Luc. xvi, 19. — ² 1 Tim. iii, 12.

vivere, videbis quia omnis qui vult pie vivere in Christo Jesu, persecutionem patietur. Propter quid ergo patimur tantas persecutiones? « Si enim in hac vita in Christo sperantes sumus tantum, ait Apostolus, miserabiliores sumus omnibus hominibus¹. » Propter quid damnati sunt ad bestias Martyres? quod est illud bonum, dici potest? unde, aut quæ lingua dicat? aut quæ aures audiant? Et quidem illud, « Nec auris audivit, nec in cor hominis ascendit². » Amemus tantum, proficiamus tantum: videtis enim quia pugnae non desunt, et pugnamus cum concupiscentiis nostris. Pugnamus foris cum infidelibus et inobedientibus hominibus, pugnamus intus cum suggestionibus, cum perturbationibus carnalibus. Ubique pugnamus adhuc, « Quia corpus quod corrumpitur, aggravat animam³. » Pugnamus adhuc, quoniam si spiritus vita est, tamen corpus mortuum est propter peccatum. Sed quid futurum est? « Si autem spiritus ejus habitat in vobis, qui suscitavit Christum ex mortuis vivificabit et » mortalia corpora vestra, propter spiritum ejus qui habitat in vobis⁴. » Cum ergo vivificata fuerint membra nostra mortalia, jam nihil resistet spiritui nostro. Non fames erit, non sitis erit, quia de corruptione corporis ista nascuntur. Ideo reficis, quia a te aliquid deficit. Concupiscentiæ delectationum carnalium contra nos pugnant. Mortem portamus infirmitate corporis: sed cum mors ipsa conversa fuerit in illam incommutabilitatem, et corruptibile hoc induerit incorruptionem, et mortale hoc induerit immortalitatem, quid audiet tunc mors? « Ubi est, » mors, contentio tua? ubi est, mors, aculeus tuus⁵? » Et forte moritur, et dicetur: Restant aliqui inimici? Non, sequitur: « Novissima inimica mors⁶. » Cum hæc des-

¹ 1 Cor. xv, 19. — ² Id. ii, 9. — ³ Sap. ix, 15. — ⁴ Rom. viii, 10, 11. — ⁵ 1 Cor. xv, 53, 54. — ⁶ Ibid. 26.